

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 października 2012 r.,

sprawy **E. W.**,

skazanego z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., art. 178a § 1 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 9 listopada 2011 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 18 lipca 2011 r.,

p o s t a n o w i ł :

1. w zakresie zarzutu w pkt II kasację pozostawić bez rozpoznania
2. w zakresie zarzutu w pkt I oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,
3. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego E. W.

UZASADNIENIE

Kasacja jest częściowo niedopuszczalna z mocy ustawy, częściowo zaś oczywiście bezzasadna.

Zarzut rażącej surowości kary (oznaczony w kasacji jako II), nie został w kasacji poparty wskazaniem popełnionego w tym zakresie naruszenia prawa i jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalny (art. 523 § 1 in fine k.p.k.), w związku

z czym w tym zakresie należało kasację pozostawić bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

Zarzut zawarty w pkt II kasacji obrońcy, którą w tym zakresie należało uznać za dopuszczalną, nie mógł prowadzić do jej uwzględnienia.

Zarzut naruszenia art. 433 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k., poprzez dokonanie niepełnej i nierzetelnej kontroli odwoławczej, jest niezasadny. Sąd odwoławczy rozważył w sposób wnikliwy wszystkie zarzuty apelacji, podając w uzasadnieniu przekonujące powody, dla których dokonane przez I instancję ustalenia faktyczne uznał za poprawne i mieszczące się w granicach swobodnej oceny dowodów. Analizie poddano w sądzie odwoławczym wszystkie wskazane w apelacji wątpliwości, co do oceny poszczególnych dowodów, ustalenia przebiegu zdarzenia, naruszenia przez skazanego reguł ostrożności i ich związku przyczynowego ze spowodowanym skutkiem. Nieprawdą jest też, jakoby sąd odwoławczy zignorował podnoszony w apelacji zarzut pominięcia tej części materiału dowodowego, która wskazuje na brak nieprawidłowości w zachowaniu skazanego. Sąd odwoławczy odnosi się do tych kwestii na s. 7-9 uzasadnienia, wskazując powody, dla których dokonana ocena dowodów jawi się jako poprawna. Nie sposób oprzeć się więc wrażeniu, że zamierzeniem skarżącego jest jedynie dublowanie kontroli odwoławczej, przeprowadzonej poprawnie, choć nie po myśli obrony.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.